

دعا و زیارت

دعای استغفار امیر المؤمنین (ع) جهت فزونی روزی و اولاد

توسط: مهدی فرخ

امام رضا، از پدرانیش، از امام سجاد، و او از پدرش امام حسین علیهم السلام نقل می‌کند: روزی در خدمت حضرت علی علیه السلام نشسته بودم که مرد عربی وارد شد و گفت: ای امیرالمؤمنین مردی هستم عیال وار و از مال دنیا چیزی ندارم. امام علیه السلام فرمود: ای برادر عرب چرا استغفار نمی‌کنی تا حالت اصلاح شود، مرد عرب گفت: ای امیرالمؤمنین من بسیار استغفار می‌کنم و حالم تغییر می‌کند، امام فرمود: خداوند می‌فرماید:

«اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَ يُمِدِّدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَ بَنِينَ وَ يُجْعَلْ لَكُمْ جَنَاتٍ وَ يُجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا»

از پروردگارتان آمرزش بخواهید که او بسیار آمرزنده است بارانهای پربرکت آسمان را پی‌درپی بر شما فرو می‌فرستد و اموال و فرزندان شما را افزون می‌کند و برای شما باغهای خرم و سرسبز و نهرهای آب جاری قرار می‌دهد. اینک من استغفاری به تو یاد می‌دهم که هنگام خواب آن را بخوان تا خداوند روزیت را زیاد گرداند. آنگاه حضرت امیر علیه السلام استغفاری را نوشت و به مرد عرب داد و فرمود: هنگامی که خواستی بخوابی و به بستر بروی این استغفار را با حالت گریه بخوان و اگر گریهات نیامد خود را به حالت گریه کنندگان در آور. امام حسین علیه السلام می‌فرماید: در سال بعد، مرد عرب نزد پدرم آمد و گفت: ای امیرالمؤمنین خداوند نعمتش را بر من تمام نموده تا آنجا که جانی برای نگهداری مال و حیوانات خود ندارم، امام علیه السلام فرمود: ای برادر عرب، سوگند به خدائی که محمد را به حق به رسالت برگزید، هیچ بنده‌ای این استغفار را نمی‌خواند جز آنکه خداوند گناهانش را آمرزیده و حوائج مشروعش را بر آورده می‌سازد، و به برکت این استغفار مال و فرزندانش را افزایش می‌یابد. الصحيفة العلویة الجامعة، ص ۱۶۴ دعای شماره ۷۰ تألیف سید محمد باقر ابطحی، چاپ: قم - مؤسسه الإمام المهدی.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ قَوِيَ عَلَيْهِ بَدَنِي

پروردگارا! طلب بخشش می‌کنم از هرگناهی که در اثر سلامتی که به

من دادی بر آن

بِعَافِيَّتِكَ، أَوْ نَالَتَهُ قُدْرَتِي بِفَضْلِ نِعْمَتِكَ، أَوْ بَسَطْتُ

گناه نیرو گرفتم و بوسیله نعمتهای تو بر آن گناه، توانمند شدم و یا در اثر

فراوانی

إِلَيْهِ يَدِي بِسَابِغِ رِزْقِكَ، أَوْ إِتَّكَلْتُ فِيهِ عِنْدَ خَوْفِي

روزی به گناهان جرات یافتم و به هنگام ترس از گناه به مهلتی که به من

داده بودی

مِنْهُ عَلَيَّ أَنَا نِكَ أَوْ إِحْتَجَبْتُ فِيهِ مِنَ النَّاسِ بِسِتْرِكَ،

تکیه زدم و یا در سایه پرده پوشی تو، گناهم را از مردم مخفی کردم

أَوْ وَثِقْتُ مِنْ سَطْوَتِكَ عَلَيَّ فِيهِ بِحِلْمِكَ، أَوْ عَوَّلْتُ

و از قهر و غضب تو، به حلم و بردباری تو خاطر جمع شدم و بر کرم و

بخشش تو

فِيهِ عَلَيَّ "كَرَمِ عَفْوِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ

دل بستم. پروردگارا! طلب بخشش می‌کنم از هر گناهی که در امانت

خویش

خُنْتُ فِيهِ أَمَانَتِي، أَوْ بَخَسْتُ بِفِعْلِهِ نَفْسِي، أَوْ

خیانت کردم و یا خود را در برابر گناه به اندک لذت نفسانی فروختم

إِحْتَطَبْتُ بِهِ عَلَيَّ بَدَنِي، أَوْ قَدَّمْتُ فِيهِ لَدَّتِي، أَوْ

و یا بدن خود را هیزم آتش دوزخ ساختم و یا لذت‌های نفسانی خود را بر

اوامر مقدم

اَثَرْتُ فِيهِ شَهْوَتِي، اَوْ سَعَيْتُ فِيهِ لِغَيْرِي، اَوْ

داشتم یا شهوت خود را بر رضای تو ترجیح دادم و یا بخاطر دیگران

کوشیدم

اِسْتَعْوَيْتُ اِلَيْهِ مَنْ تَبَعَنِي اَوْ كَايَدْتُ فِيهِ مَنْ مَنَعَنِي،

و یا دنباله روندگان خود را گمراه ساختم یا آن ممانعت کنندگان خود را

فرب دادم

اَوْ قَهَرْتُ عَلَيْهِ مَنْ عَادَانِي، اَوْ عَلَبْتُ عَلَيْهِ بِفَضْلِ

و یا خوار کردم آنکه با من دشمنی کرد و با انواع مکر و حيله به دشمنانم

چیره شدم

حَيْلَتِي، اَوْ اَحَلْتُ عَلَيْكَ مَوْلَايَ، فَلَمْ تَغْلِبْنِي عَلَيَّ

و با تو نیز از در مکر و حيله بر آمدم ولی مرا دچار غضب خود نساختی

فِعْلِي، اِذْ كُنْتَ كَارِهًا لِمَعْصِيَتِي فَحَلَمْتَ عَنِّي، لَكِنْ

آنگاه که از گناهانم ناراحت بودی، بردباری نمودی. آری!

سَبَقَ عِلْمُكَ فِيَّ بِفِعْلِي ذَلِكَ، لَمْ تُدْخِلْنِي يَا رَبِّ فِيهِ

از روز ازل از گناهانم آگاه بودی و این آگاهی تو مرا به گناه مجبور نساخت

جَبْرًا، وَلَمْ تَحْمِلْنِي عَلَيْهِ قَهْرًا، وَلَمْ تَطْلِمْنِي فِيهِ شَيْئًا

و به زور بر من این گناهان را تحمیل نکرد و بر من ستم روا نداشتی

فَاسْتَغْفِرْكَ لَهُ وَ لِجَمِيعِ ذُنُوبِي اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْتَغْفِرُكَ

از آن گناه و تمام گناهانم، طلب مغفرت می‌کنم. پروردگارا ! استغفار

می‌کنم

لِكُلِّ ذَنْبٍ ثُبْتُ اِلَيْكَ مِنْهُ وَاَقْدَمْتُ عَلٰى فِعْلِهِ

از هر گناهی که از آن توبه نمودم ولی دوباره مرتکب آن شدم

فَاسْتَخِيْتُ مِنْكَ وَاَنَا عَلَيْهِ، وَرَهْبْتُكَ وَاَنَا فِيهِ

واز تو حیا نمودم ولی آلوده شدم واز تو می‌ترسیدم، ولی اجتناب

نمی‌کردم

تَعَايَيْتُهُ وَعَدْتُ اِلَيْهِ، اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ ذَنْبٍ

و به تو قول ترك گناه دادم ولی دوباره برگشتم. پروردگارا ! استغفار

می‌کنم برای هر

كَتَبْتُهُ عَلَيَّ بِسَبَبِ خَيْرٍ أَرَدْتُ بِهِ وَجْهَكَ فَخَالَطَنِي

گاهی که بر من نوشته‌ای به سبب کار نیکی که بخاطر تو آغاز کردم ولی

با نیت غیر تو

فِيهِ سِوَاكَ وَشَارَكَ فِعْلِي مَا لَا يَخْلُصُ لَكَ أَوْ وَجَبَ

مخلوط گردید و آمیخته شد کار من با چیزی خالص برای تو نبود و یا با

عملی که بر من

عَلَيَّ مَا أَرَدْتُ بِهِ سِوَاكَ، وَكَثِيرٌ مِنْ فِعْلِي مَا يَكُونُ

واجب بود، غیر تو را اراده نمودم و

اکثر کارهای من این چنین است.

كَذَلِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ ذَنْبٍ تَوَرَّكَ عَلَيَّ

پروردگارا! طلب مغفرت می‌کنم بر هر گناهی که بر من تحمیل شده

بِسَبَبِ عَهْدٍ عَاهَدْتُكَ عَلَيْهِ أَوْ عَقْدٍ عَقَدْتُهُ لَكَ، أَوْ

به سبب عهده‌ای که با تو بستم و یا قولی که به تو دادم و یا

ذِمَّةً وَاتَّقْتُ بِهَا مِنْ أَجْلِكَ لِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ، ثُمَّ

پیمانی که بخاطر تو با یکی از مخلوقات تو بستم ولی

تَقَضْتُ ذَلِكَ مِنْ غَيْرِ صَرُورَةٍ لَزِمْتَنِي فِيهِ، بَلْ

تمامی این عهد و پیمانها را شکستم بدون آنکه مجبور بشوم بلکه

إِسْتَزَلَّنِي إِلَيْهِ عَنِ الْوَفَاءِ بِهِ إِلَّا شَرًّا وَمَنْعَنِي عَنْ

طغیان من باعث لغزش و بی وفایی من شد و کور دلی من مانع

رِعَايَتِهِ الْبَصَرَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ ذَنْبٍ رَهَبْتُ

وفاداری من شد. پروردگارا! من طلب مغفرت و بخشش می‌کنم برای هر

گناهی که از

فِيهِ مِنْ عِبَادِكَ وَخِفْتُ فِيهِ غَيْرَكَ وَأَسْتَحْيَيْتُ فِيهِ مِنْ

بندگان تو واهمه داشتم و از غیر تو می‌ترسیدم و از مخلوقات تو حیا

می‌کردم

خَلَقَكَ ثُمَّ أَفْضَيْتُ بِهِ فِعْلِي إِلَيْكَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ

ولی تمام آن کارها را در برابر تو مرتکب می‌شدم، خداوندا! طلب مغفرت

می‌کنم

لِكُلِّ ذَنْبٍ أَفْدَمْتُ عَلَيْهِ وَأَنَا مُسْتَيَقِنٌ أَنَّكَ تُعَاقِبُ

از هر گناهی که به آن اقدام کردم با اینکه یقین داشتم که تو مرتکب آن

گناه را

عَلَىٰ اِرْتِكَابِهِ فَاَرْتَكَبْتُهُ اَللّٰهُمَّ اِنِّى اَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ

کیفر خواهی داد ولی مرتکب شدم. پروردگارا ! استغفار می کنم برای هر

گناهی که

ذَنْبٍ قَدَّمْتُ فِيهِ شَهْوَتِي عَلَى طَاعَتِكَ وَ اَثَرْتُ

شهوت و خواسته‌های نفسانی خود را بر اطاعت تو مقدم داشتم و

محبت

مَحَبَّتِي عَلَى اَمْرِكَ، وَاَرْضَيْتُ فِيهِ نَفْسِي بِسَخَطِكَ

خود را بر دستور تو ترجیح دادم و نفس خویش را با غضب تو راضی کردم

وَقَدْ نَهَيْتَنِي عَنْهُ بِنَهْيِكَ، وَتَقَدَّمْتُ اِلَيْكَ فِيهِ بِاعْذَارِكَ

و حال آنکه از همه اینها مرا نهی نموده بودی و راه هرگونه عذر را بر من

بسته بودی

وَ اَحْتَجَجْتَ عَلَيَّ فِيهِ بِوَعْدِكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّى اَسْتَغْفِرُكَ

و با تهدیدهای خود، حجت را بر من تمام کرده بودی، خدایا ! استغفار

می‌کنم

لِكُلِّ ذَنْبٍ عَلِمْتُهُ مِنْ نَفْسِي، أَوْ ذَهَلْتُهُ أَوْ نَسِيتُهُ أَوْ

از هر گناهی که آگاه و یا ناخود آگاه و یا از روی فراموشی،

تَعَمَّدْتُهُ أَوْ أَخْطَأْتُهُ، مِمَّا لَا أَشْكُ أَنَّكَ سَائِلِي عَنْهُ،

و یا عمدی و یا اشتباهی، مرتکب شدم و هیچ شکی ندارم که تو

بازخواست می‌کنی

وَأَنَّ نَفْسِي مُرْتَهَنَةٌ بِه لِذَنْبِكَ، وَإِنْ كُنْتُ قَدْ نَسِيتُهُ أَوْ

و جان من، در گرو این گناهان است، اگرچه فراموش کرده‌ام و یا

غَفَلْتُ نَفْسِي عَنْهُ أَللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ ذَنْبٍ

غفلت نموده‌ام. پروردگارا! طلب بخشش می‌کنم از هر گناهی که

وَأَجْهَتُكَ بِه وَقَدْ أَيْقَنْتُ أَنَّكَ تَرَانِي، وَأَغْفَلْتُ أَنْ

در برابر تو انجام داده‌ام و یقین دارم که تو در حال گناه، مرا می‌بینی و

غفلت کردم

أَتُوبَ إِلَيْكَ مِنْهُ، أَوْ نَسِيتُ أَنْ أَتُوبَ إِلَيْكَ مِنْهُ، أَوْ

از اینکه توبه کنم و یا فراموش نمودم از آن گناه برگردم یا

نَسِيتُ أَنْ أَسْتَغْفِرَكَ لَهُ أَللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ ذَنْبٍ

فراموش کردم که از آن گناه استغفار نمایم. پروردگارا! استغفار می‌کنم از

هر گناهی

دَخَلْتُ فِيهِ، وَأَحْسَنْتُ ظَنِّي بِكَ أَنْ لَا تُعَذِّبَنِي عَلَيْهِ

که داخل آن شدم و به تو خوش بین بودم که مرا بخاطر آن، عذاب

نخواهی کرد

وَأَنَّكَ تَكْفِينِي مِنْهُ أَللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ ذَنْبٍ

و مرا مورد عنایت خویش قرار خواهی داد. پروردگارا! استغفار می‌کنم از

هرگناهی

اسْتَوْجَبْتُ بِهِ مِنْكَ رَدَّ الدُّعَاءِ، وَحِرْمَانَ الْأُجَابَةِ،

که بخاطر آن، مستحق شدم دعاهایم قبول نشود و از اجابت محروم گردم

وَخَيْبَةَ الطَّمَعِ، وَانْفِصَاخَ الرَّجَاءِ، أَللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ

و به آرزوهایم نرسم و امیدهایم گسسته شود. پروردگارا! طلب بخشش

می‌کنم

لِكُلِّ ذَنْبٍ يُعَقِّبُ الْحَسْرَةَ، وَيُورِثُ النَّدَامَةَ،

از هر گناهی که باعث حسرت و افسوس می‌شود و موجب پشیمانی‌ام

گردد

وَيَحْسِبُ الرِّزْقَ، وَيَرُدُّ الدُّعَاءَ اَللّٰهُمَّ اِنِّى اَسْتَغْفِرُكَ

وروزی مرا باز دارد و دعاهاى مرا ردّ کند. پروردگارا ! طلب مغفرت مى‌کنم

لِكُلِّ ذَنْبٍ يُّورِثُ الْاَسْقَامَ وَيُعَقِّبُ الصَّنَاءَ وَيُوجِبُ

از هر گناهی که باعث بیماری و مریضی طولانی من شود و موجب

النِّقَمَ وَيَكُونُ اٰخِرُهُ حَسْرَةً وَنِدَامَةً اَللّٰهُمَّ اِنِّى

مکافات من و عاقبت جز افسوس و پشیمانی نداشته باشد. پروردگارا !

اَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ ذَنْبٍ مَدَحْتُهُ بِلِسَانِي، اَوْهَشْتُ اِلَيْهِ

طلب بخشش مى‌کنم از هر گناهی که زبانم آن را ستود و نفسم از آن

خوشنود

نَفْسِي، اَوْ اِكْتَسَبْتُهُ بِيَدِي وَهُوَ عِنْدَكَ قَبِيحٌ تُعَاقِبُ

گردید و به دست خود آن را مرتکب شدم و حال آنکه آن گناه، نزد تو زشت

بود و بر

عَلَى مِثْلِهِ وَتَمَقُّتُ مَنْ عَمِلَ بِهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّى اَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ

همانند آن کیفر مى‌دهی و مرتکب آن را دشمن مى‌داری. پروردگارا !

استغفار می‌کنم

ذَنْبِ خَلَوْتُ بِهِ فِي لَيْلٍ أَوْ نَهَارٍ، حَيْثُ لَا يَرَانِي أَحَدٌ

برای هر گناهی که در شب یا روز ، در خلوت و در جایی که کسی مرا

نمی‌دید

مِنْ خَلْقِكَ، فَمِلْتُ فِيهِ مِنْ تَرْكِهِ بِخَوْفِكَ إِلَى إِرْتِكَابِهِ

بجای ترك آن گناه، بسبب ترس از تو، آن را مرتکب شدم و این بخاطر

خوش گمانی

بِحُسْنِ الظَّنِّ بِكَ، فَسَوَّلَتْ لِي نَفْسِي الْأَقْدَامَ عَلَيْهِ

من به تو بود آری نفس من آن را برایم زینت داد و مرا وادار کرد به

ارتکاب گناه

فَوَاقَعْتُهُ، وَأَنَا عَارِفٌ بِمَعْصِيَتِي لَكَ فِيهِ اللَّهُمَّ إِنِّي

در حالیکه می‌دانستم آن عصیان، نافرمانی توست. خدایا! از تو

أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ ذَنْبٍ اسْتَقَلَلْتُهُ أَوْ اسْتَضَعَّرْتُهُ، أَوْ

آمرزش می‌خواهم برای هر گناهی که آن را کوچک دانستم و یا

سبک شمردم

اسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ

یا بزرگ انگاشتم ، ولی مرتکب آن گردیدم، خدایا از تو

آمرزش می‌خواهم برای هر

ذَنْبٍ مَا لَيْتُ فِيهِ عَلَى أَحَدٍ مِنْ بَرِيَّتِكَ، أَوْ زَيْنْتُهُ

گناهی که در آن، به یکی از بندگانت یاری کردم ، یا برای خود آن را تزیین

دادم،

لِنَفْسِي، أَوْ أَوْ مَاتُ بِهِ إِلَى غَيْرِي، وَدَلَلْتُ عَلَيْهِ

یا آن را به دیگری اشاره نموده و دیگران را به آن راهنمایی کردم ،

سِوَايَ، أَوْ أَصْرَرْتُ عَلَيْهِ بِعَمْدِي، أَوْ أَقَمْتُ عَلَيْهِ

یا عمدا بر آن اصرار ورزیدم، یا با حيله و مکر بر انجامش ادامه

بِحِيلَتِي اللَّهُمَّ إِنِّي اسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ ذَنْبٍ اسْتَعْنْتُ عَلَيْهِ

دادم. خدایا! از تو آمرزش می‌خواهم برای هر گناهی که با مکر

وحيله یاری جستم

بِحِيلَتِي بِشَيْءٍ مِمَّا يُرَادُ بِهِ وَحْهَكَ، أَوْ يُسْتَظْهَرُ بِمِثْلِهِ

بوسیله کاری که برای رضای باید انجام می‌گرفت ، یا به مانند آن بر

طاعت تو باید

عَلَى طَاعَتِكَ، أَوْ يُتَقَرَّبُ بِمِثْلِهِ إِلَيْكَ، وَوَارَيْتُ عَنْ

یاری جسته می‌شد، یا به مانند آن به تو باید نزدیک می‌شد، و آن گناه را از

مردم پنهان

النَّاسِ وَلَبَّسْتُ فِيهِ، كَأَنِّي أُرِيدُكَ بِحِيلَتِي، وَالْمُرَادُ

داشتم و امر را بر آنان مشتبه گرداندم، گویا با حيله می‌خواستم بنمایانم

که قصدم

بِهِ مَعْصِيَتِكَ وَالْهَوَى فِيهِ مُتَصَرِّفٌ عَلَى غَيْرِ طَاعَتِكَ

رضای توست، در حالیکه نافرمانی تو بود، هوای نفس آن کار را برای

نافرمانی تو انجام

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ ذَنْبٍ كَتَبْتَهُ عَلَيَّ بِسَبَبِ

می‌داد. خدایا! از تو آمرزش می‌خواهم برای هر گناهی که آنرا برایم

نوشته‌ای، به سبب

عُجْبٍ كَانَ بِنَفْسِي أَوْ رِيَاءٍ أَوْ سُمْعَةٍ، أَوْ خِيَلَاءٍ أَوْ

خودپسندی نسبت به خود، یا بخاطر رياء یا به خود نمایی یا تکبر،

فَرَحٍ أَوْ مَرَحٍ، أَوْ أَشْرٍ أَوْ بَطْرٍ، أَوْ حِقْدٍ أَوْ حَمِيَّةٍ، أَوْ

یا ناسپاسی، یا شادمانی بی مورد، یا طغیان در نعمت یا کینه ، یا تعصّب

غَضَبٍ أَوْ رِضَى، أَوْ شُحٍّ أَوْ بُخْلِ، أَوْ ظُلْمٍ أَوْ خِيَانَةٍ،

یا غضب ، یا از خود راضی شدن، یا تنگ نظری، یا بخل ، یا ظلم ، یا خیانت،

أَوْ سِرْقَةٍ أَوْ كَذْبٍ، أَوْ لَهْوٍ أَوْ لَعْبٍ ، أَوْ نَوْعٍ مِنْ أَنْوَاعِ

یا دزدی ، یا دروغ، یا کارهای بیهوده ، یا هوسرانی، یا به نوع از

انواعی که بمانند

مَا يُكْتَسَبُ بِمِثْلِهِ الدُّنُوبُ، وَيَكُونُ بِاجْتِرَاحِهِ

آن گناه انجام می‌گیرد و با ارتکاب آن، انسان به هلاکت می‌رسد

الْعَطْبُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ ذَنْبٍ سَبَقَ فِي

خدایا! از تو آمرزش می‌خواهم برای هر گناهی که در علمت مقدر شده

عِلْمِكَ أَنِّي فَاعِلُهُ فَدَخَلْتُ فِيهِ بِشَهْوَتِي وَاجْتِرَاحَتُهُ

که من آن را مرتکب می‌گردم، و با میل نفسانی خودم بر آن گناه وارد

شده و به اراده

بِإِرَادَتِي، وَقَارَفْتُهُ بِمَحَبَّتِي وَلَدَّتِي وَمَشِيَّتِي، وَشِئْتُهُ

خود آنرا مرتکب گردیدم، و با محبت و لذت آنرا انجام داده، و آن گناه را

خواستم

إِذْ شِئْتِ أَنْ أَشَاءَهُ، وَأَرَدْتُهُ إِذْ أَرَدْتَ أَنْ أُرِيدَهُ،

زیرا تو خواستی که آنرا بخواهم، و اراده نمودم آنگاه که اراده نمودی تا

آنرا اراده

فَعَمِلْتُهُ إِذْ كَانَ فِي قَدِيمِ تَقْدِيرِكَ وَنَافِذِ عِلْمِكَ أَنِّي

نمایم، و آنرا مرتکب گردیدم زیرا در تقدیر ازلی و علم نافذ تو مقدر شده

بود که آنرا

فَاعِلُهُ، لَمْ تُدْخِلْنِي فِيهِ جَبْرًا، وَلَمْ تَحْمِلْنِي عَلَيْهِ

انجام دهم، به اجبار مرا در آن گناه وارد نساختی، و به زور بر من تحمیل

نمودی،

قَهْرًا، وَلَمْ تَظْلِمْنِي فِيهِ شَيْئًا، فَاسْتَغْفِرُكَ لَهُ وَلِكُلِّ

و در ارتکار آن گناه بمن ستم روا نداشتی، پس برای آن گناه و هر گناهی

که علم تو به

دَنْبِ جَرِي بِهِ عِلْمُكَ عَلَيَّ وَفِيَّ إِلَى آخِرِ عُمْرِي

آن تعلق گرفته که تا آخر عمر آنرا مرتکب می‌شوم از تو استغفار و

طلب آمرزش دارم

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ ذَنْبٍ مَالٍ بِسَخَطِي فِيهِ عَنُ

خدایا! از تو آمرزش می‌خواهم برای هر گناهی که بوسیله غضب مرا از

خشنودیت دور

رِضَاكَ، وَمَالَتْ نَفْسِي إِلَى رِضَاكَ فَسَخِطْتُهُ، أَوْ

ساخت، و قلبم به خشنودیت مایل گردید ولی از آن بدم آمد، یا

رَهَبْتُ فِيهِ سِوَاكَ، أَوْ عَادَيْتُ فِيهِ أَوْلِيَاءَكَ، أَوْ وَالَيْتُ

از غیر تو در آن هراس داشتم، یا در آن با اولیای تو به دشمنی پرداخته، یا

با دشمنانت

فِيهِ أَعْدَاءَكَ، أَوْ اخْتَرْتُهُمْ عَلَى أَصْفِيَاءِكَ، أَوْ خَدَلْتُ

دوستی برقرار نمودم، یا دشمنانت را بر برگزیدگانت ترجیح دادم، یا

دوستانت را خوار

فِيهِ أَحِبَّاءَكَ أَوْ قَصَّرْتُ فِيهِ عَن رِضَاكَ يَا خَيْرَ

گرداندم، یا در آن از بدست آوردن رضایت تو کوتاهی کردم، ای بهترین

الْغَافِرِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ ذَنْبٍ تُبْتُ إِلَيْكَ

آمرزندگان. خدایا! از تو آمرزش می‌خواهم برای هر گناهی که از آن

بسویت توبه

مِنْهُ ثُمَّ عُدْتُ فِيهِ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا أَعْطَيْتُكَ مِنْ نَفْسِي

نموده ولی دوباره آن را مرتکب شدم، از تو آمرزش می‌خواهم برای

پیمانهای

ثُمَّ لَمْ أَفِ بِهِ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِلنِّعْمَةِ الَّتِي أَنْعَمْتَ بِهَا

که با تو بستم ولی وفا نمودم، و از تو آمرزش می‌خواهم برای نعمتهایی

که بمن عنایت

عَلَيَّ، فَفَوَّيْتُ بِهَا عَلَى مَعْصِيَتِكَ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ

نمودی و به وسیله آن نعمتها بر گناحت یاری جستم، و از تو آمرزش

می‌جویم برای

خَيْرٍ أَرَدْتُ بِهِ وَجْهَكَ فَخَالَطَنِي مَا لَيْسَ لَكَ وَ

کارهای نیکی که قصدم رضای تو بود ولی غیر تو در آن داخل شد.

أَسْتَغْفِرُكَ لِمَا دَعَانِي إِلَيْهِ الرَّخْصُ فِيمَا اشْتَبَهَ عَلَيَّ

و از تو آمرزش می‌خواهم از آنچه مجوزات تو در امور مشتبه مرا به

کارهایی وا داشت

مِمَّا هُوَ عِنْدَكَ حَرَامٌ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِلذُّنُوبِ الَّتِي

که نزد تو حرام بود، و از تو آمرزش می‌خواهم از آن گناهانی که

لَا يَعْلَمُهَا غَيْرُكَ وَلَا يَطَّلِعُ عَلَيْهَا سِوَاكَ، وَلَا يَحْتَمِلُهَا

جز تو بدان آگاه نیست و از آن مطلع نمی‌باشد، و جز بردباری تو چیزی آن

را تحمل

إِلَّا حِلْمَكَ وَلَا يَسَعُهَا إِلَّا عَفْوُكَ وَأَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ

نمی‌کند، و جز عفو گسترده تو چیزی آن را فرامی‌گیرد، پروردگارا از تو

آمرزش

إِلَيْكَ مِنْ مَظَالِمٍ كَثِيرَةٍ لِعِبَادِكَ قَبْلِي، يَا رَبِّ فَلَمْ

خواسته و به سویت توبه می‌کنم از ظلمها و حقوق بسیاری که از بندگانت

نزد من هست

أَسْتَطِيعُ رَدَّهَا عَلَيْهِمْ وَتَحْلِيلَهَا مِنْهُمْ، أَوْ شَهِدُوا

چون نیستند نمی‌توانم آن حقوق را به آنان برگردانم و از خود راضی کنم

، یا هستند

فَاسْتَحْيَيْتُ مِنْ إِسْتِحْلَالِهِمْ وَالطَّلَبِ إِلَيْهِمْ وَإِعْلَامِهِمْ

ولی خجالت می‌کشم از آنان حلیت بگیرم و از آنان طلب بخشش نمایم و آ

نان را به

ذَلِكَ، وَأَنْتَ الْقَادِرُ عَلَى أَنْ تَسْتَوْهِبَنِي مِنْهُمْ

این حقوق آگاهشان سازم و تو قادری از آنان خواهی که مرا ببخشند

وَتَرْضِيهِمْ عَنِّي كَيْفَ شِئْتَ، وَبِمَا شِئْتَ يَا أَرْحَمَ

از من راضی گردند، بهر گونه که خواهی و در مقابل هرچه که خواهی،

ای

الرَّاحِمِينَ وَأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ وَخَيْرَ الْغَافِرِينَ اللَّهُمَّ

مهربانترین مهربانان ، و بهترین حکم کنندگان ، و بهترین بخشنندگان

خداوندا!

إِنَّ اسْتِغْفَارِي إِيَّاكَ مَعَ الْأَصْرَارِ لَوْمْ، وَتَرْكِي

این استغفار من با اصرار بر گناه، مایه سرزنش و توبیخ من است، و ترك

استغفار

الْأَسْتِغْفَارَ مَعَ مَعْرِفَتِي بِسَعَةِ جُودِكَ وَرَحْمَتِكَ عَجْزٌ،

با شناختی که از گستردگی جود و رحمت دارم مایه ناتوانی من است،

پروردگارا چه بسیار بمن

فَكَمْ تَتَحَبَّبُ إِلَيَّ يَا رَبِّ وَأَنْتَ الْعَنِيُّ عَنِّي، وَكَمْ

محبت‌ها می‌نمایی در حالیکه از من بی‌نیازی، و چه بسیار با تو دشمنی

می‌ورزم در حالیکه به تو

أَتَبَعُّهُ الْبَيْتُ وَالْفَقِيرُ إِلَيْكَ وَالِي رَحْمَتِكَ، فَيَأْمَنُ وَعَدَّ فَوْقِي وَأَوْعَدَ فَعَفَا،

و به رحمت نیازمندم، پس ای آنکه وعده نمودی و وفا کردی ، و تهدید

نمودی و از آن

إِعْفِرْ لِي خَطَايَايَ وَاعْفُ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ

گذشتی، خطاهایم را ببخش و از من در گذر و مرا مشمول رحمت قرار

ده، و تو بهترین مهربانانی.

ترجمه: سید محمد حسینی قزوینی